

hed segamiiste jooksuwa lugude seletuseks, osalt kui süüblaseb, kes warastud kaupa olnud, ehk wargaid mõnelorra warjul olid pidanud; ka neist wjimaastest pidi mõni wangihoone minema. Meie weikest linnast oli ka üks kuldsej kimpu saanud, ja teistega ühes wangi kinnipandud. Kui wiimaks kohtu läbi katsumised lõpetud olid ja õiguse otsus wäljatuli, saiwad neli kinnitabatud warga seltsimeest, kes nelja aasta eest nende kurjategijate hulgas, ukki murdmas ja keretusi puistamas tööl olnud, huka mõistetud, kiriku sambas ehitaks nüheldud ja siis wangi tööle tühjale maale lähtetatud. Aga Konglamäe isapoiß mõrisulat ei saadud enam aialiku kohtu ete, sest ta oli juba paar aastat waremne igawese suure kohtumoißija ete kutsutud, oma patu wastama. Korbitia Mihkel, kes kül ise warguse tööl ial ei olnud käinud, aga naisega ühel nõul wargaid salamahiti omas majas pidanud, warastud asju mõned kuud peitus hoidnud, siis aega mõõda tasailuluste mõnda kaugele paiskades, kas ise, ehk abimeeste läbi, äramkõnud ja saadud hinda warastega jaganud. Naine, kellel wangi põlwes sündinud noorem laps alles rinnal oli, jääti ihu nuhtlusest priiks, aga pidi kui Mihkel, keda kolm pühapääwa järestitu kirikusambas nüheldi, Siberiamaale minema. Senna kaugele läks ka kuldsepa isandakese teekäik, kes palju warastud hõbe asju odawa hinna eest wargade warjojate käest oli olnud, ja ümberfulatates nimes ja muud tunnismärzid warastud hõbeda küllest mahakustutanud. Korbitia Mihkli pöranda alt leiti üks sügaw warga-koobas, kus palju lõuendid ja muud warastud riideid sees, mis weel tännini ei olnud äramüüdud; ka ligi kolmsada rubla raha oli koopas alles raiakamata. Nõnda oli Zumal siin ühe labalinda läbi, mis terase tütarlapse silma pidi puutama, kolme aasta pärast warga jälgi awalikult rõõnud. Oh kui need, kes midagi üleannetust ehk kurja tööd oma mõtte wõtawad, ila jeda meeles peaksid, et Isanda silm ka sügawas õõ pime-
duses nende südame mõted ja tööd ära näab, ja neid ial

nuhtlemata ei jäta, waid mõne korra juba siin ilmas aialiku, ja seal tulewase ilmas igawest nuhtlust neile annab.

Üks aasta on pärast ülemal räägitud kohtumoißimist jälle möödalanud, kus meie lõpetusel weel sammud Jüri talusse idõtame. Täna leiame seal pulmad uues toas, mis minewal sügisel walmis oli tehtud. Tihawere mõldri wanem poeg Suhan, üks wäga osaw sep, oli Triinu kosi-
nud ja wana äia soowimist mõõda koduwäiks peresse tul-
nud. Jüri ütles: „Meie Kustawil on weel paar aastat aega, enne kui naist lähäb wõtma, uus tuba on praegu suurem kui pere, ja Zumal tänatud! ka leiwa palusest nii palju, et nägga ei ole karta. Sellepärast ei raatsi ma, nii laua kui minu silmad lahti seisawad, lapsi lasta kaugele minna, kust ehk arwast neid iljemine näha saaksin. Kas-
wab pisa peale pere pakkemaks, kui tuba ja leiwawaad sõuawad üleskanda, noh, siis tekku lapsed, mis igal suwel mesilastest nääwad: noor-pere lendagu wälja ja otsigu omale uue linnupuu, kuhu kargi ja met saab walmistama. Kui wäimehel sepiist ei ole, wõib ta põllul ja heinamaal mõne korra mulle abiks tulla, minust enesest enam suurt töötegitjat ei ole, jõud lähäb aast aastalt kassinamaks ja wanus kipub kätte. Põllud on nüüd kõik korralist haritud ja joonele seatud, et iljemine igas kohas wähem waewa ja rohkem wõodu saab olema, kui taewane Isa muidu neid õnnistab. Annab Zumal noore rahwale sigidust, siis leid-
wad lapsed wiljapuu aiaft igal suwel mõnda maijust, ja kui suwi wäähägi hää, wõib peremees sügise mõne wala õune turule wia, ei need enda lastele ka raha eest seda rõemu wõiwad walmistada, mis meie omast tööst leiame. Se ainuke puudus, mis praegu meie perekohale natuke näpistust teeb, on wäga kasta heinamaa; sest ehk ma kül kõik kohad olen laastanud ja mätastitud siledaks tehtud heina seemnega külwanud, ei ka ial karja jalga peale sõ-
luma ei lasse, waid jeda, mis teised karjast heina maal